

sættelse, som antagelig maa finde Sted, saa snart Loven er vedtaget, gælder de 5 Aar nøjagtig paa samme Maade, som hvis Bestemmelsen stod i samme Lov, saa realiter faar det først Betydning om 5 Aar, hvilken af Delene der bliver vedtaget, men jeg synes, som sagt, man burde erkende, at det er Rigsdagen og ikke Ministeren, der efter Forhandling med en Kommission skal afgøre, for hvilke Medlemmer af Samfundet Staten skal betale en Del af deres Præmie for Sygeforsikring.

Stauning: Diskussionen har jo særlig drejet sig om det Hovedpunkt, der fortrinsvis er Uenighed om, nemlig Affattelsen af Lovforslagets § 6 om Indtægts- og Formuegrænserne m. m. Den ærede Ordfører (Kierkegaard) opholdt sig en Del ved det Spørgsmaal, hvorvidt det var rigtigt at kalde de af Flertallet foreslaaede Grænser for faste eller lovfæstede eller flydende. Den ærede Ordfører kan for mig kalde dem, hvad han vil, men Grænser er det, og der staar udtrykkeligt i Flertallets Ændringsforslag, at Grænserne gælder „som Regel“. Der staar: „Optagelse eller Forbliven i en Sygekasse med Ret til at nyde Statstilskud gennem denne skal være betinget af, at vedkommendes Indtægts- og Formueforhold som Regel ikke overstiger nedennævnte Grænser“. Kald det fast eller flydende, hvad den ærede Ordfører synes bedst om, det er mig ganske ligegyldigt. For mig staar det som faste Grænser, der som Regel vil blive afgørende, baade i de Tilfælde, hvor Sygekasserne selv afgør, om vedkommende kan optages eller ikke, og i de Tilfælde, hvor det henvises til Bedømmelsesudvalget, som naturligvis i Almindelighed vil holde sig til de i selve Loven indsatte Grænser. Den ærede Ordfører sagde: Men det er jo Meningen, at den Bekendtgørelse, som Mindretallet foreslaar, ogsaa skal indeholde Grænser. Ja det er højst rimeligt, at den kommer til at indeholde Grænser. Den højtærede Minister spurgte ogsaa for lidt siden om, hvorvidt jeg havde ment det ene eller det andet, da jeg talte om disse Satser eller Grænser. Det staar for mig saaledes, at Bekendtgørelsen maa efter Mindretalsforslagets Ordlyd komme til at indeholde mere end 3—4 eller 6 Linier Tekst med nogle faste

Indtægts- eller Formuesatser. Den maa ifølge Forslagets Ordlyd — det har den ærede Ordfører ogsaa været fuldstændig paa det rene med, da vi behandlede Sagen i Underudvalget — indeholde en Vejledning, og denne skulde naturligvis ikke alene afstikke en fast Indtægtsgrænse, men være en virkelig Vejledning for Bedømmelsen af de forskellige Arter af optagelsessøgende. Jeg mener ikke, hvad den højtærede Minister var tilbøjelig til at antage, at der skulde være forskellige Satser for de forskellige Erhverv, men jeg tænker mig, at en saadan Kommission og den højtærede Minister, som til sin Tid kommer til at udstede Bekendtgørelsen, vil komme paa det rene med, at der var Mening i i Vejledningen at opstille visse Undertagelser for Erhverv, hvis Indtægter er saa flydende og usikre, at der overhovedet ingen Grund var til at sætte nogen Grænse for dem. Det forekommer mig, at der er Erhverv, hvor Indtægterne er saa usikre, at der overhovedet ikke er Mening i for dem at sætte en Indtægtsgrænse. For Folk, der i det ene Aar tjener 300 Kr., i det andet 1,200 Kr., i det tredje maaske en større Sum, og hvis Indtægt maaske i det fjerde Aar daler ned til slet ingenting, er der ikke Spor af Mening i at sætte en Indtægtsgrænse, som vilkaarlig kommer til at ramme i det Aar, hvor de paagældende maaske har en nogenlunde rimelig Indtægt. Bekendtgørelsen maatte selvfølgelig indeholde Vejledning med Hensyn til de Erhverv, overfor hvilke der kunde være Grund til at anvende et saadant Skøn, ligesom Vejledningen kunde give Anvisning paa, i hvor lang Tid det var rimeligt at forlange en vis Indtægt, før man overhovedet skred ind overfor et saadant Medlem. Efter Flertallets Affattelse er man, blot man i det sidst forløbne Aar har haft f. Eks. 2,000 Kr. Indtægt i København, ikke kvalificeret til at nyde Statstilskud. At man i de 10 foregaaende Aar maaske kun har haft 200 Kr., rører aldeles ikke Flertallet. Den faste Regel siger: I maa ikke have over 1,800 Kr., og det er dette, der skal følges som Regel. Om Bedømmelsesudvalget vil tage Hensyn til de foregaaende Aar eller ikke, derom ved man ikke noget, men det staar for mig som det mest sandsynlige, at det,